

PÅVÄG

INFORMATION- OCH SAMFUNDSTIDNING FRÅN MISSIONSKYRKAN I FINLAND 1/2026

ISAYA

Digital
utgåva

Mission
Församlingar
MKF-info
FMU

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

REDAKTIONENS HÄLSNING

s. 3

Jag skriver till er...

MISSION

s. 4-13

Missionsdagarna: Från hjärta till hjärta, från folk till folk

Evangelistmissionen: En intensiv resa

ECl: Hopp för framtiden

Afghanistan och Pakistan: I skuggan av Irankonflikten

Påskinsamlingen: Pionjärmissionen i Kenya

BETRAKTELSE

s. 14-15

Påsk - ett drama i flera akter

FÖRSAMLINGAR OCH MKF-info

s.16-20

Pastorsdagarna vid Nilsas

Andreaskyrkan: Det eviga hoppet, den största trösten

Andreaskyrkan: Guds stora plan för ditt liv - Jabes

Ebeneser: Inbjudan till vårkonferens

FMU

s. 21-23

APG29: Gud är trofast

Sommarens läger

SOMMARKONFERENSEN

s. 24

För Gud är allting möjligt!

PÅ VÄG

UTGIVARE

Missionskyrkan i Finland, MKF

KONTAKTUPPGIFTER

Missionskyrkan i Finland

Fredsgatan 37

06100 Borgå

tel: 050-5272285

epost: info@mkf.fi

ANSVARIG UTGIVARE

Stefan Löv

PRODUKTION

MKF och SSM Design

REDAKTÖRER OCH

TEXTREDIGERARE

Markus Linde

Sabina Söderlund-Myllyharju

Henrik Nymalm

Roger Andersson

Seth Jacobson

Stefan Salonen

PÄRMBILD

Getty Images

Tidningen På Väg utges av samfundet Missionskyrkan i Finland. Den utkommer 2-3 ggr/år och ger en överblick och inblick i det som sker i samfundet och de olika lokalförsamlingarna.

Insamlingstillstånd i Finland, med undantag av Åland:

RA/2021/1616

Landskapet Åland:

ÅLR 2021/10685

INBETALNINGSUPPGIFTER

Bankkonto:

IBAN: FI57 4055 1020 2570 71

Swift/BIC: HELSFIHH

MobilePay:

55058

Ange i meddelandefältet till vilket ändamål din gåva skall gå (t.ex. Evangelistmissionen, MKF:s allmänna arbete, På väg). Alla gåvor och bidrag är anonyma (utom för ekonomiansvariga). Tack för din gåva!

1 Kor 14:37 | 2 Pet 3:1 | 1 Joh 2:7 | 1 Joh 2:12 | m.fl.

"Jag skriver till er..."

Apostlarna skriver till de olika församlingarna i Nya Testamentet.

De skriver med uppmuntran, undervisning, information, påminnelser, och om många olika saker som var viktiga för dem och för Guds rikes utbredning.

Du läser just nu tidningen På Väg:s första digitala utgåva 2026. I denna tidning skriver vi till er alla; vi informerar, uppmuntrar, undervisar och påminner om sådant som sker i våra församlingar, i vårt samfund och på våra missionsfält.

Vi förvaltar inte enbart informationen och stoffet som vi vill nå ut med. Vi förvaltar också sättet att kommunicera, att skriva till varandra. Vi vill ta vara på varje ord som kan bidra till att vi tillsammans kan se Guds rike bredas ut.

Vi vill skriva och berätta så att vi alla kan se Jesus och hans verk ännu klarare. Och vi vill skriva för att vi skall kunna komma vararandra närmare i vårt gemensamma arbete.

Tack till alla er som skrivit i detta nummer! Tack för alla viktiga ord vi får läsa och ta emot och som har verkan i våra liv och i Guds rike.

Detta nummer 1/26 sänds endast ut som en digital upplaga. Ifall du önskar går det bra att själv printa ut ifall du hellre läser från papper. Nummer 2/26 blir däremot ett pappersnummer och utkommer i månadsskiftet april/maj.

Ifall du vet någon som gärna vill ha På Väg, meddela oss! Skanna QR-koden och skriv in din eller din väns e-post-adress, så skickar vi vårt nyhetsbrev där du bl. a. kan läsa om mission, konferenser och tidningen På väg. Vill du beställa papperstidningen ska du meddela din postadress till info@mkf.fi. Vi önskar dig fina lässtunder!

Varma vårhälsningar,
Roger & På Vägs redaktion

Årsmöteskallelse

Härmed kallas till **årsmöte** för Missionskyrkan i Finland och Fria Missionsförbundet r.f:s medlemmar **lördagen den 11 april kl 10.15 vid Teopolis**, Sairaalkatu 5-7, Tammerfors. Mötet beräknas vara avslutat kl. 16, med pauser för lunch och kaffe. Församlingarnas röstberättigade ombud vid samfundets årsmöten räknas enligt medlemsantal 31.12 2025. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden.

"Dawa Bhutias liv tog en helomvändning när han började bekanta sig med kristendomen", skriver Vasa-bladet (24.1.2026). Dawa var tidigare livvakt åt Dalai Lama och är idag ledare för Himalayan Good News Networking som jobbar med evangelisation, kyrkoplantering och ledarträning. Bilden är tagen i Missionskyrkan i Vasa av Anette Nyman.

Missionsdagarna i Borgå och Vasa

Från hjärta till hjärta från folk till folk

Med Jesu ögon kan enkla handlingar av kärlek förvandla liv! Detta var ett av budskapen vi fick höra under missionsdagarna i Borgå 17.1 och Vasa 24.1 där **Dawa Bhutia, Olle Rosenqvist** och **Markus Linde** var talare.

Dawa Bhutia påminde oss om att evangeliet bärs vidare genom våra liv – när vi älskar, välkomnar och lever nära Kristus.

- Det är du och jag som är det "femte evangeliet", förklara han. Det som ofta talar starkast till människor är inte

det vi säger, utan det det vi gör.

- Var och en har vi fått olika gåvor att tjäna med, och alla är lika värdefulla. Det viktiga är att vi inte försummar våra chanser, utan tar vara på varje tillfälle att visa kärlek i handling och berätta om Jesus.

Dawa lyfte flera gånger fram vikten av att kontinuerligt berätta om vår egen trosvandring för andra. Enligt honom blir det lättare med tiden.

- När du har gjort det tre gånger behöver du inte längre försöka komma ihåg vad du ska

säga, det kommer av sig självt!

"En levande bibel"

Dawa delade också sitt personliga vittnesbörd – om hur en kristen rumskamrat blev hans "levande bibel". Det hela började med att Dawa blev nyfiken på rumskamratens lugna livsstil.

- Han var alltid vänlig mot mig, trots att jag betedde mig illa mot honom. Han reflekterade Jesu liv - genom sig, mot mig - och visade att det kristna livet är väldigt praktiskt.

En dag frågade Dawa rums-

kamraten vad han ska göra för att bli som honom.

- Det var den helige Ande som rörde mig då, genom hans böner. Jag började se fram emot att lära känna hans Gud.

Efter detta fick Dawa träffa en liten grupp första generationens konverterade troende tibetaner.

- Alla berättade sitt eget vittnesbörd, och genom dessa planterades något in i mig. Jag började reflektera över mitt eget liv och allt jag gjort fel. Jag blev övertygad om min synd. Gud gjorde mitt hjärta mjukt.

Till sin lättnad fick Dawa veta att han bara behöver tro med sitt hjärta och bekänna med sin tunga för att "vara där".

- Idag kan evangeliet vara så invecklat, men egentligen är det enkelt. Det finns till för syndare.

När Dawa gav sitt liv till Jesus upplevde han en annorlunda glädje, en glädje som pengar aldrig kunnat ge.

- Jag hade också levt i så mycket ilska och hämndlystnad, erkände han. Men idag är jag fri.

Lämnade allt för att följa Jesus

Dawa lämnade till slut sin militära karriär och sitt jobb som **Dalai Lamas** livvakt bakom sig, för att gå på bibelskola och lära känna Jesus bättre.

- Jag längtade så efter att berätta för min familj om Jesus. Men det blev tvärt emot vad jag hade tänkt mig.

Nyheten orsakade istället en stor storm i familjen.

- Den här religionen hör inte till oss! Berätta inte det här för någon, då blir vi utstötta! förmanade de honom.

Familjen gav honom ett ultimatum: "Du får några dagar att tänka på saken". Men när Dawa stod fast vid sitt beslut blev han förskjuten av sin familj.

- De sade att om jag någonsin kommer tillbaka igen måste jag lämna kristendomen vid dörren. Men Gud har aldrig fört mig till-

baka. Jag vill inte lämna min tro.

När Dawa gick iväg hade han nästan ingenting, bara ett par byxor och en t-skjorta. Men trots att han måste börja om var han lycklig, och genom bibelskola, hårt arbete, tjänande och provningar har Gud format honom till att bli en ledare för en rörelse som på 20 år vuxit från några hundra till över 150 000 kristna i flera länder.

Rustar ny generation

Idag jobbar Dawa outtröttligt med att utrusta andra generationens kristna ledare.

Han betonar att internt mentorskap och lärjungaskap är avgörande i träningen.

- I gengäld väntar vi oss trofasthet, en ande som inte bara är villig att lära sig utan också villig att ge ut, ett tjänstvilligt hjärta, andlig mognad och den fasthet som behövs när man möter på motstånd och behöver lösa saker

för att föra arbetet vidare.

- Församlingens framtid byggs genom lärjungaskap och genom att rusta nästa generation att bära tron vidare!

Dawa ber om förbön för Himalayaregionen.

- Be för oss så att vi kan fortsätta Guds verk! Det här är tiden att gå in i partnerskap och nätverka med varandra, så att så många som möjligt kan komma till tro.

Missio Dei

Under missionsdagarna under visade missionskoordinator Markus Linde om att vi är del av Guds mission – Missio Dei – och hur yttre och inre mission alltid gått hand i hand inom vårt samfund och Fria Missionen.

- När vi arbetar utåt väl-signas också det inre arbetet, betonade han. Församlingarna hemma blir förnyade, stärkta och fördjupade i sin egen kallel-

Missionskyrkans evangelist Olle Rosenqvist och Dawa Bhutia har ett långt gemensamt förflutet. "Jag träffade honom för snart 20 år sedan och vi har varit bröder sedan dess" säger Dawa till Borgåbladet (23.1.2026). Bilden är taget i Missionskyrkan i Borgå av Sabina Söderlund-Myllyharju.

Missions-
koordinator
Markus Linde
berättade bland
annat om vår
nya satsning på
Pionjärmissio-
nen i Kenya.
Det är en
strategiskt
och andligt
betydelsefull
satsning och
vi kommer att
arbeta sida vid
sida med lokala
kristna ledare
och troende.
Bilden är från
Missionskyrkn
i Borgå. Bild:
Roger Anders-
son.

se när evangeliet bärs ut över gränser och till nya folk.

- Missionens rörelse har alltid varit dubbelriktad: utåt i sändning och inåt i förvandling.

Markus tog oss med på en resa i vår missionshistoria, där **Sigrid Gahmberg** från Helsingfors och **Klara Hertz** från Vasa åren 1895–1896 sändes ut till Ghoom i dåvarande Sikkim (idag Indien). Där byggdes relationer genom arbete bland barn och kvinnor, samtidigt som språket lärdes, innan evangeliet förmedlades.

Totalt 5 kvinnor och 4 män sändes med enkelbiljett till onådda folk i Himalaya, och frukten av detta arbete lever vidare än idag genom vår partnerorganisation **Himalayan Good News Networking**, där Dawa är en av ledarna.

Pionjärmission i Kenya

Markus presenterade också vår nya satsning Pionjärmissionen i Kenya, där vi tillsammans med lokala ledare vill nå onådda folkgrupper längs Swahilikusten.

- Trots att Kenya räknas som ett av världens mest missioner-

rade länder, utgör just Swahilikusten ett av de minst nådda områdena i regionen.

Här lever många muslimska folkgrupper som ännu har mycket begränsad tillgång till evangeliet och få levande kristna gemenskaper i sitt eget kulturella och språkliga sammanhang, sade han.

- Satsningen är därför strategiskt och andligt mycket betydelsefull! Visionen är inte främst att bygga verksamheter utifrån, utan att arbeta sida vid sida med lokala kristna ledare och troende som själva bär en stark längtan efter att deras egna folk ska få möta Kristus.

Iver och frimodighet

Markus lyfte upp den särskilda iver och frimodigheten som finns bland nyomvända kristna. De delar evangeliet till familjer, byar och folkgrupper där Jesu namn ännu är okänt eller missförstått - ofta till ett högt personligt pris.

- Pionjärmissionen vill stödja, utrusta och uppmuntra dessa lokala evangelister och församlingsplanterare så att evange-

liet kan slå rot på ett hållbart sätt inifrån kulturen själv.

- Genom lärjungaträning, långsiktiga relationer och bön vill vi vara med och se nya gemenskaper växa fram där människor får upptäcka hoppet i Kristus.

Under dagarna välsignades också **Halvor Flottorp** från Missionskyrkan i Vasa, vår kontaktperson för arbetet, i förbön och sändning inför detta viktiga uppdrag.

Gåvor och böner pelare för yttremissionen

- Vi vet att utbredandet av Guds rike och evangeliets spridning ligger djupt i era hjärtan, och det blev också tydligt genom den generositet som visades under missionsdagarna, skriver Markus i MKF:s nyhetsbrev som skickades ut efter missionsdagarna.

Kollekterna uppgick till cirka 6 353 euro.

- Visst är det helt fantastiskt! Vi vill uttrycka vår djupa tacksamhet, både till Gud och till er, för ert trogna givande. Era gåvor och era böner utgör en verklig pelare för yttremissionsarbetet.

Om du inte redan beställt nyhetsbrevet kan du göra det genom att gå in på vår hemsida **www.mkf.fi/nyhetsbrev** eller genom QR-koden nedan:

Har du på ditt hjärta att ge till den yttre missionen för att hjälpa till att sprida evangeliet om Jesus Kristus till de onådade? Då kan du göra det genom att göra en inbetalning till Missionskyrkan i Finland med hjälp av uppgifterna här intill.

Text & bilder: Sabina Söderlund-Myllyharju & Markus Linde

Inbetalningar

MISSIONSKYRKAN I FINLAND

Bankkonto: IBAN: FI57 4055 1020 2570 71

(Swift/BIC: HELSFIHH)

MobilePay: 55058

Använd referensnummer (girering) eller skriv vilket ändamål din gåva skall gå till (MobilePay). Alla gåvor och bidrag är anonyma (utom för ekonomiansvariga). Din gåva är viktig.

Tidningen På Väg utkommer några gånger per år i digitalt och tryckt format. Vi hoppas kunna fortsätta erbjuda tidningen kostnadsfritt till alla som vill läsa den. Vill du vara med och hjälpa oss att göra tidningen? På Väg är viktig för alla som på olika sätt är med i arbetet för Guds rike!

Varmt tack för ditt stöd!

Runt 200 barn fick skolmaterial och ryggsäckar under Olles senaste resa till Jhapa, något som både barnen och skolans personal gladdes åt. Olle fick även möjlighet att träffa lärarna och byns ledare.

EN INTENSIV RESA

EVANGELISTMISSIONEN

Efter att vi haft besök av Dawa Bhutia i Finland i januari, reste Olle Rosenqvist den 10 februari till Bagdogra i norra Indien. Där möttes han av Dawa, och tillsammans fortsatte de resan vidare mot Nepal.

Skolmaterial och ryggsäckar till 200 barn i Nepal

Deras första destination var Indras hemby i Jhapa, där de hade planerat ett besök i en lokal skola. Under besöket delade de ut skolmaterial och ryggsäckar till omkring 200 barn, något som blev till stor glädje för

både barnen och skolans personal.

Samtidigt gav besöket en möjlighet att träffa skolans lärare och byns ledare. Genom dessa samtal och möten stärktes relationerna ytterligare, och det förtroende som redan byggts upp mellan dem och lokalbefolkningen fick växa ännu mer.

Uppmuntrande och minnesvärda möten

Under tiden i området blev de också kontaktade av bhutanesiska pastorer som numera bor i USA. Pastorena bjöd dem på lunch i Damak, vilket blev ett uppmuntrande möte.

Dessa pastorer representerar diasporakyrkor som nu på olika sätt försöker hjälpa och stödja människor i regionen. Flera av

dem har själva en bakgrund i flyktinglägren som Olle och Dawa besökte redan år 2007.

Ett särskilt minnesvärt återseende var med en pastor som de tidigare mött i Bangkok. När han var en ung pastor hade han en gång kört Olle på motorcykel till flyktinglägret – en liten detalj som tydligt visade hur relationer som byggts för länge sedan nu fått nya uttryck och fortsätter att bära frukt.

Via Indien till slummen i Thailand

Den 15 februari reste de tillbaka till Indien där de först besökte Dawas familj. Därefter tog de ett direktflyg vidare till Bangkok i Thailand.

Olle och Dawa i Damak med bhutanesiska pastorer som representerar diasporakyrkor. Flera av dem har bakgrund i flyktinglägren som Olle och Dawa besökte redan år 2007.

Där mötte de människor i slumområdena, många av dem nepalesiska flyktingar som kommit via Burma (Myanmar).

Situationen för dessa människor är mycket svår. De saknar juridiska rättigheter i alla tre länder (Nepal, Burma och Thailand) och lever därför i en mycket utsatt situation.

Många av dem sitter fast i Thailand utan möjlighet att resa vidare, samtidigt som de ständigt lever under hotet om arrestering och fängelse.

Bara i Bangkok uppskattar man att det finns omkring 300 000 nepalesiska flyktingar.

Innan Olle och Dawa åkte hem från Bangkok träffade de Jockum Krokfors, som är verksamhetsledare för Martyrkyrkans vänner. Han befann sig i staden för att träffa pakistanska flyktingar och följa upp arbetet bland dem.

Syster "Rosie" leder ett omfattande arbete i slummen där hon individuellt möter människor och delar evangeliet samt följer deras trosvandring. Omkring 300 personer har kommit till tro under det gångna året.

Syster "Rosie" och Martyrkyrkans vänner

I Bangkok träffade de också syster **"Rosie"**, som leder ett omfattande arbete i slummen. Hon arbetar mycket personligt genom en så kallad "one-to-one"-tjänst, där hon möter människor individuellt, delar evangeliet och följer deras trosvandring.

Under det senaste året berättade hon att omkring 300 personer hade kommit till tro genom detta arbete. Hon fortsätter nu troget sitt arbete, steg för steg, genom att möta människor där de befinner sig och leda dem till Kristus.

De mötte även **Jockum Krokfors**, verksamhetsledare

för organisationen Martyrkyrkans vänner. Han befann sig i Bangkok för att träffa pakistanska flyktingar och följa upp arbetet bland dem.

Intensivt program med många starka intryck

Resan avslutades den 22 februari då Olle och Dawa flög hem från Bangkok, men åt olika håll. Det hade varit en mycket intensiv resa med många flygningar, möten och snabba förflyttningar mellan olika länder.

Både Olle och Dawa upplevde att programmet varit så tätt att de efteråt konstaterade att de nog inte vill göra en lika intensiv resa igen.

Samtidigt bar de med sig många starka intryck av möten med människor, växande relationer och hur arbetet bland utsatta människor fortsätter att utvecklas.

*Text: Markus Linde
Bilder: Olle Rosenqvist*

Hopp för framtiden

European Coalition for Israel (ECI) fortsätter sitt arbete från Bryssel med målet att stärka relationerna mellan Europa och Israel, samtidigt som organisationen vill bidra till ökad förståelse för antisemitismens utveckling och de politiska förändringarna i Mellanöstern.

Genom sitt arbete söker organisationen att föra en dialog med europeiska beslutsfattare, kyrkor och civilsamhälle om Europas ansvar och roll i relation till Israel och det judiska folket.

Hopp för en yngre generation ECI:are

Under de senaste åren har organisationen också lagt ett allt större fokus på att utrusta en ny generation av ledare genom sitt initiativ *Young Leaders Academy*. Programmet syftar till att samla unga européer som vill fördjupa sin förståelse för frågor som rör Israel, antisemitism och europeisk politik. Genom undervisning, möten med politiker och experter samt samtal om aktuella samhällsfrågor vill akademien ge deltagarna både historiska perspektiv och praktiska verktyg för ledarskap och samhällsengagemang. Tanken är att uppmuntra unga människor att engagera sig konstruktivt i frågor som berör relationerna mellan Europa och Israel och att bidra till ett mer informerat samtal i framtiden.

Hopp för Iran

Samtidigt fortsätter utvecklingen i Mellanöstern att påverka organisationens arbete. Situationen i Iran följs noggrant, inte minst eftersom landets politiska och militära roll i regionen ofta ses som en viktig faktor för stabiliteten i området. Frågor som rör Irans relationer till andra aktörer i regionen och dess inflytande på konflikterna i Mellanöstern diskuteras också i europeiska politiska sammanhang.

Mot denna bakgrund fortsätter arbetet i Bryssel att kombinera opinionsbildning, utbildning och dialog med politiska beslutsfattare. Genom att både investera i unga ledare och samtidigt följa och analysera den snabbt föränderliga politiska situationen i Mellanöstern vill organisationen bidra till en djupare förståelse av de utmaningar och möjligheter som präglar Europas relation till Israel och regionen i stort.

Text: Markus Linde
Bilder: ECI

Young Leaders Academy är ett program för unga ledare som startats av ECI för att samla unga européer som vill fördjupa sin förståelse för Israelfrågor, antisemitism och europeisk politik.

13 februari 2026 deltog ECI i en stor demonstration mot Islamiska revolutionsgardet i München, Tyskland. Enligt polisen deltog mellan 200 000 och 250 000 människor för att visa sitt stöd för kronprins Reza Pahlav. "Detta är historia som skrivs just nu", sade ECI:s grundande direktör Tomas Sandell.

I skuggan av Irankonflikten

I skuggan av vad som händer i Persiska viken har situationen i Afghanistan under den senaste tiden blivit mer orolig. Detta hänger samman med att Pakistan öppet har förklarat krig mot Afghanistan, efter en längre period av ökande spänningar mellan länderna. Konflikten har sin bakgrund i att Pakistan länge har anklagat talibanregimen i Afghanistan för att tillåta att afghanskt territorium används som en fristad för militanta grupper, genomför attacker inne i Pakistan.

Trots detta följs läget fortsatt genom olika kontakter i landet. En av rapporterna kommer från Herat, där läget för närvarande beskrivs som relativt lugnt. Även om osäkerheten i landet alltid är närvarande, tyder de senaste uppgifterna på att vardagen där ändå fortsätter utan några större oroligheter just nu.

I Kabul bor fortfarande ett pensionerat tyskt missionärspar som länge haft anknytning till landet. De berättar att de vid några tillfällen har hört smällar i närheten av sitt hem, men att det inte har varit några direkta incidenter som påverkat dem personligen. Trots den spända situationen upplever de sig för närvarande vara trygga där de bor.

Hopp om förändring

Samtidigt cirkulerar rykten om att talibanernas högste ledare skulle ha blivit dödad. Uppgifterna är ännu inte bekräftade och betraktas därför fortfarande som osäkra. Enligt **Jan Tunér** kan en sådan utveckling – om den visar sig stämma – eventuellt leda till förändringar i landets ledarskap. I bästa fall skulle det kunna öppna för ett mer moderat styre i vissa frågor, vilket i sin tur skulle

kunna innebära lättnader i olika delar av samhället.

Ny tevekanal vill nå människor

De kontakter som finns i landet är mycket försiktiga när det gäller att tala om politiska frågor. Med tanke på den känsliga situationen och de risker som finns väljer många att undvika politiska samtal helt och hållet.

Mitt i dessa utmanande omständigheter finns det också initiativ som syftar till att nå människor med evangeliet. Flera afghanska kristna ledare arbetar just nu med att starta en kristen tv-kanal med namnet "Mozhda", vilket betyder "Glädjebud".

Tanken är att genom tv-sändningar sprida evangeliet till afghaner både inom landet och i regionen. Satellit-tv anses vara ett av de mest effektiva sätten att nå människor i ett land där många andra former av kristen verksamhet är mycket svåra eller omöjliga att genomföra öppet.

Planen är att komma igång med sändningarna redan mot slutet av denna höst. Den tekniska ledningen för projektet kommer att skötas av **Mikael Tunér**, vilket också lyfts fram som ett viktigt böneämne. Arbetet drivs genom organisationen **Afghan**

Christian Media Network, en nystartad satsning där Mikael är en del av ACMN:s ledningsgrupp.

Förhoppningen är att tv-kanalen ska bli ett redskap för att nå många människor med hopp, uppmuntran och evangeliets budskap i en mycket svår och stängd kontext. Det är ett arbete som kräver både vishet, mod och förbön, men som också bär på en stark vision om att Guds ord ska nå fram till människor även i Afghanistan.

Text: Markus Linde

Bilder: Pexels (ovan), Mikael Tunér (nedan)

Om du vill stödja Mikael i hans tjänst kan du kontakta honom direkt: mikael.tuner@proton.me

PIONJÄRMISSIONEN I KENYA

**ÅRETS PÅSKINSAMLING GÅR TILL FÖRMÅN FÖR
EVANGELIETS SPRIDNING PÅ SWAHILIKUSTEN.
GENOM GÅVOR OCH FÖRBÖN FÅR VI TILLSAMMANS
VARA MED OCH STÖDJA PIONJÄRMISSIONEN I KENYA
SÅ ATT FLER MÄNNISKOR FÅR HÖRA EVANGELIET
OCH LÄRA KÄNNA JESUS KRISTUS!**

GENOM INSAMLINGEN VILL VI BL.A.

- » stärka stödet till isolerade troende och möjliggöra fler resor till byar där evangeliet ännu inte nått fram
- » möjliggöra uppföljning, själavård och lärjungaskap för nya troende
 - » utveckla evangelisationsinsatser bland muslimska folkgrupper
 - » skapa större stabilitet i ledarträning och församlingsbyggande
- » kunna möta akuta behov som uppstår i en utsatt missionskontext

DELTA I PÅSKINSAMLINGEN

"Varje gåva är en konkret investering i att fler människor ska få höra evangeliet och lära känna den ende sanne och levande Guden genom Jesus Kristus vår frälsare och Herre!"

Via Mobilepay på #55058:
välj knappen "Påskinsamlingen",
skriv referens 71071 eller
"Påskinsamlingen".

Via vårt kontonummer:
Missionskyrkan i Finland
IBAN: FI57 4055 1020 2570 71
Swift/BIC: HELSFIHH
Referens: 71071

Insamlingstillstånd i Finland, med undantag av Åland: RA/2021/1616.

Landskapet Åland: ÅLR 2021/10685

MER OM PROJEKTET

Pionjärmissionen i Kenya är MKF:s senaste missionsprojekt som fokuserar på arbete bland **underjordiska kyrkor** bland människor från muslimska folkgrupper på Swahilikusten som själva har kommit till tro på Jesus Kristus.

I en kontext där det ofta innebär stora risker att öppet bekänna sin tro samlas de troende i små och ibland **dolda gemenskaper** för att läsa Bibeln, be tillsammans och uppmuntra varandra i lärjungaskap.

FORTS...

Missionens hjärta är att **tidigare muslimer delar evangeliet** med sitt eget folk. Genom relationer, vardagliga möten och personliga kontakter vittnar de om Jesus bland människor från sina egna folkgrupper och byar.

Arbetet sker ofta i **det lilla** - genom vänskap, besök hos isolerade troende och genom att nya gemenskaper växer fram där Kristus ännu inte är känd. Det sker också genom **aktivt missionerande** både lokalt i städer och också ute på landsbygden.

NYTT INSAMLINGSMÅL

Under första året har insamlingsmålet varit ca 6 500 euro. Detta täcker grundläggande behov såsom lärjungaträningsmaterial, mobilkommunikation, enkel utrustning, hyra för samlingsplatser, mat i samband med evangelisation samt stöd till ledarträning. Vi är mycket tacksamma över att nästan ha nått detta mål. Samtidigt växer arbetet, och möjligheterna att nå fler öppnas, därför höjer vi målet till 9 000 euro/år. Hjälp oss att nå målet genom att delta i årets påsainsamling!

VILL DU VETA MER ELLER ENGAGERA DIG? TA KONTAKT!

Markus Linde

Pastor & Missionskoordinator
markus.linde@mkf.fi
+358 40 127 20 17

Halvor Flottorp

halvor.flottorp1@gmail.com
+358 40 029 51 80

Påsk

ett drama i flera akter

Påsk är kristenhetens största högtid och rymmer en berättelse som sträcker sig långt tillbaka i historien. Från Israels befrielse ur Egypten till Jesu död och uppståndelse handlar påskan om Guds räddning, hopp och nytt liv för människan. Men vad betyder egentligen påskan – och varför firas den?

Påskens historia och etymologi

Ordet påsk kommer från hebreiskans *pe'sach* som betyder att skona eller att gå förbi. Påskan har traditionellt firats av hebreerna, det judiska folket, som i Egypten skonades av "dödsängeln" som "gick förbi" de hushåll där man strukit blod på dörrträet och de båda dörrpostarna vid ingången till deras bostäder. Detta blev en årlig högtid till minnet av uttåget ur Egypten där de levte i

över 400 år och så småningom blivit Faraos slavar. Moses, som föddes i Egypten, ledde folket ut ur slaveriet under 40 år av vandring till det "utlovade landet" som Gud meddelat Abraham att hans efterkommande skulle få ärva. Moses har allt sedan dess räknats som judarnas största ledare genom tiderna. Han fick också av Gud själv ta emot en lag, som innehåller olika slags regler, men främst de tio budorden. Påskan betydde att minnas hur man befriats från ett yttre slaveri från Egypten till Kanaan, och att man blev ett folk som räddades av Gud och fick heliga budord att efterfölja.

Löftet om Messias

Genom det judiska folket har Gud talat till hela mänskligheten. Tio Guds bud har via den judiska förkunnelsen och kristendomen haft en enorm be-

"Det räcker inte att veta vad som är rätt och fel. Man måste också kunna leva enligt det som är rätt, samt undvika det som är fel. Det klarar inte människan av fullt ut - inte juden, inte greken, nej ingen!."

tydelse i hela världen. Men det räcker inte att veta vad som är rätt och fel. Man måste också kunna leva enligt det som är rätt, samt undvika det som är fel. Det här klarar inte människan av fullt ut - inte juden, inte greken, nej ingen! Det beskriver utförligt bland annat Paulus i många av sina brev (se Rom 3:9-20). Därför behövde mänsk-

"Ingen av oss kan betala för världens synd. Men Gud kunde."

ligheten en möjlighet till ett nytt uttåg, ett andligt sådant, befrielse ur syndens slaveri! Moses själv skrev: *"En profet lik mig ska Herren din Gud låta uppstå åt dig bland ditt folk, från dina bröder. Honom ska ni lyssna till"* (5 Mos 18:15). Den profet Moses förutsåg är Jesus från Nasaret, den som senare Johannes Döparen pekade på och sa: *"Se Guds Lamm som tar bort världens synd!"* (Joh 1:29). Jesus undervisade, botade, gjorde underverk, tog emot de som syndat och visade vägen till förlåtelse och ett nytt slags liv nära Gud.

I Egypten hade Gud straffat dem som inte släppte judarna fria från deras slaveri. Men Gud ser inte heller med glädje på oss när vi på olika sätt syndar, skadar andra, är själviska, hårda, ja rent av tidvis onda. Det behövs en möjlighet till frihet för alla människor. Det var därför Jesus kom. *"Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare"* (Rom 5:8). Gud är kärlek och har därför gett oss bevis på sin kärlek: *"Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son, för att var och en som tror på honom inte ska gå*

"Den kristna påskan lyfter fram hur Jesus vandrar till Jerusalem för att dö på ett kors. Hans lärjungar hade svårt att fatta det här. Men Jesus sa att det måste ske (Matt 16:21)."

förlorad utan ha evigt liv" (Joh 3:16).

Den kristna påskan

Den kristna påskan lyfter fram hur Jesus vandrar till Jerusalem för att dö på ett kors. Hans lärjungar hade svårt att fatta det här. Men Jesus sa att det måste ske (Matt 16:21). Jesus kom för att ta på sig världens skuld. Paulus skriver: *"Kristus dog för våra synder"* (1 Kor 15:3). Det är inför Gud han gör det. Han Sonen - själv Gud och alltid nära Fadern - kommer i mänsklig gestalt och "bär våra synder", lider under tyngden av

våra missgärningar (Jes 53). Det som vi får ta till oss är främst att Gud gör detta för oss. Han vill visa sin kärlek och förlåta oss. Han så att säga betalar våra skulder! Han renar våra samveten genom sin förlåtelse, som vi erbjuds ta emot!

Inför allseende och allvetande Gud och inför vårt eget samvete är vi plågade av allt ont vi gjort och alla felsteg vi kommer att göra. Som **Olof Edsinger** har skrivit: *"Som hela världens domare vore det i längden omöjligt för Gud att visa över-*

"Påsksondag är segerns dag. Jesus har uppstått och visar sig för lärjungarna. Snart fylls de av Andens kraft och sänds ut med de goda nyheterna. Har de nått dig? Har du tagit emot?"

seende med synden." Ingen av oss kan betala för världens synd. Men Gud kunde. Bibeln talar om fysisk död, men också om andlig död. Paulus skriver: *"Syndens lön är döden"* (Rom 6:23a). Den som syndar måste dö. Att dö oförlåten leder till evig död. Men Guds gåva är evigt liv i gemenskap med Kristus (Rom 6:23b). Genom sin död, dödar Jesus döden för den som tror. Uppståndelsen är beviset.

Till påskfirandet hör skärtorsdagen, då Jesus intar den sista måltiden med sina lärjungar och ber om kraft i Getsemane trädgård. Hans bön gäller för oss än idag. Ske Guds vilja! Långfredagen, eller *Good Friday* som den kallas på engelska, är en dag då mörkret tättnar men djävulen förlorar trots allt. Gud har sista ordet! Påsksondag är segerns dag. Jesus har uppstått och visar sig för lärjungarna. Snart fylls de av Andens kraft och sänds ut med de goda nyheterna. Har de nått dig? Har du tagit emot? *"Än är dag, än är ej allt förbi"*. Gud kallar oss till sig. Glad Påsk!

*Text: Henrik Nymalm
Bildsättning: AdobeStock,
Pixabay*

Skribenten är pensionerad pastor från Andreaskyrkan i Helsingfors och Missionskyrkan i Borgå, men ännu aktiv med uppdrag i olika kyrkor och grupper.

Nilsasgården

- en ypperlig samlingsplats för MKF:s personal och medarbetare

En mycket viktig del av arbetet i församling och samfund är de årliga pastors- och medarbetardagarna som hålls i januari varje nytt år. Det behöver finnas regelbundna hållplatser för anställda och medarbetare där man tillsammans kan hämta styrka från Gud och varandra.

Under många år hade MKF möjlighet att använda den egna kursgården Sjömansro i Lappvik. Sjömansro fungerade som ålderdomshem i FMF:s regi från år 1946. Mot slutet av 1990-talet började platsen mer och mer användas för läger och samlingar. Många har väldigt

goda minnen från Sjömansro och platsen har fått betyda väldigt mycket för både ung som gammal. Men att äga och förvalta ett stort lägerområde med många byggnader medför också en del praktiska bekymmer.

Naturskön plats

När försäljningen av Sjömansro blev klar i april 2021 blev det så småningom aktuellt att hitta alternativa platser samlas på. Via kontakter i pastorskåren hittades rätt snabbt **Nilsas kursgård** i Östra Nyland. Nilsasgården ligger naturskönt i Gesterby, Sibbo, intill sjön Storträsket. Området och bygg-

naderna donerades till Sibbo svenska församling på 1970-talet. Sedan början av 2026 är det Sibbo kyrkliga samfällighet som förvaltar stället.

Utrymmena har visat sig vara alldeles utmärkta för MKF:s pastors- och medarbetardagar. Det finns möjlighet att övernatta i såväl enkelrum som i rum med flera platser, och så finns det mötesrum, kapell, bastu, samt inte minst vacker natur med möjlighet till promenader och utflykter.

Kursgården består av två olika byggnader: en huvudbyggnad och en skild bostadsbyggnad, *Villan*. I huvudbyggnaden finns plats för ca 25-35 kurs-

Nilsasgården förvaltas numera av Sibbo kyrkliga samfällighet. Mera information hittar du på: www.sibbosvenskaforsamling.fi/kyrkor-och-lokaler/nilsasgarden

**Han sade till dem:
"Kom med till en öde
plats där ni kan få
vara ensamma och
vila er lite."**

Mark 6:32

eller lägerdeltagare i rum för 2-8 personer, och i Villan för 8-12 personer i enkel- eller dubbelrum. I Villan finns ytterligare ett samlingsrum och en rymlig veranda, samt ett litet kaffekök.

Kort bilfärd från Vanda

Fastän kursområdet är avskilt och lugnt mitt i Sibboskogarna är det inte helt öde. Det är endast ca 30 minuters bilfärd till tågstationen i Vanda. På detta vis är det enkelt att med några personbilar samla ihop kollegiet som kommer med tåg från regionerna.

Pastors- och medarbetardagar

Den 13-15 januari 2026 samlades ca 25 personer inom Missionskyrkan i Finland till pastors- och medarbetardagar vid Nilsasgården, nu för 5:e året i rad. Det är väldigt värdefullt att i början av året kunna samlas till gemenskap, bön och lovsång, undervisning, viktiga samtal, god mat samt bastu.

Gäster detta år var **Dawa Bhutia** från Siliguri, Indien, samt **Dan Ottoson** från Esbo/Helsingfors. Dawa är mångårig samarbetspartner och vän med **Olle Rosenqvist** och har besökt Finland många gånger tidigare. Genom att detta var första gången han besökte MKF:s pastorsdagar och träffade hela kollegiet, delade han sin livshistoria och hur han kom till tro. Dan är pastor vid *United Community Church (UCC)* i Esbo. Han undervisade kring temat "*Biblical Counselling*".

Pastors- och medarbetardagarna är tillfällen då man kommer tillsammans för att hämta styrka från Gud och varandra.

Dan Ottoson, pastor vid United Community Church (UCC) i Esbo, och undervisade kring temat "Biblical Counselling".

Fritidsgården på hösten

När det gäller pastorsdagar i Österbotten fortsätter **Fritidsgården** i Sundom att vara den återkommande hållplatsen. Då den första träffen varje nytt år hålls i januari vid Nilsasgården, hålls den andra i september vid Fritidsgården. MKF gläds över det goda samarbetet med FMU när det gäller pastors- och medarbetardagarna på hösten.

Text och bilder: Roger Andersson

Den goda maten tillreddes och serverades av Stina Virtanen, som under många år ställt upp som köks- och kaffeansvarig för MKF:s personal.

Roger Sundberg har experimenterat med buddhism och meditation, men idag kallar han sig kristen. Bild: Sabina Söderlund-Myllyharju

"Time for solumyrkkyä" (övers. "Dags för cell-gifter"), skriver Roger på Facebook 29.10.2025. På nästa sida en bild från 16.2.2026 då han skriver att han återvänt till en "kär hobby". Bilderna är lånade.

Det eviga hoppet - den största trösten

I april 2025 fick Roger Sundberg höra att han har obotlig cancer som spridit sig till fem ställen i kroppen. Han fick genast bromsmedicin och den palliativa vården inleddes. I det här skedet skrev Roger en lista med saker han ännu vill göra innan han dör. Högst upp var att få åka till Israel, och på andra plats att flytta tillbaka till Hangö.

Roger Sundberg, 53, har varit sjöman ända sen 17 års ålder. Han har åkt världen runt och besökt allt från Kambodja till Karibien, och förutom resorna som sjöman har han åkt på 40-50 resor, både ensam och tillsammans med kompisar.

Roger har också jobbat som 18

säkerhetsvakt och som massör, och han är nästan färdigutbildad sjukskötare. Hans intressen centrerar kring historia och världspolitik, och han älskar att surfa på nätet och forska i historiska händelser så som första och andra världskriget. Teven slängde han ut år 2005.

För två år sedan spenderade Roger en tid i Ukraina, och det han såg där påverkade honom mycket. Samma år dog hans mamma, och det blev en tung tid då de hade stått varandra mycket nära.

– Då hade jag redan varit intresserad av trossaker i 5-6 år och jag experimenterade med bl.a. buddhism. Till exempel började och slutade jag dagen med en blandning av meditation

och kristna böner.

Men den här julen, den första julen utan mamma, förändrades allt. Han bestämde sig för att gå till julkyrkan med sina vänner. Den kvällen tog han också beslutet att följa Jesus.

– Det var i Mikael Agricola-kyrkan jag blev kristen. Efter julkyrkan blev jag bjuden till en Alphagrupp, och senare gick jag ännu en kurs för att bli hjälpledare, minns Roger.

– Med tanke på min nuvarande situation med cancer har tron gjort att allt blir mycket lättare. De flesta som får veta att de har obotlig cancer funderar säkert någon gång på självmord, det är inget att skämmas över, det har jag också gjort, säger Roger.

Sedan blir han lite betänksam.
– Eller, får man säga så? Är det för mörkt?

Roger konstaterar att tack vare den kristna tron är det alternativet ändå uteslutet för hans del. Ännu finns det liv.

– För tillfället mår jag bra, men som sagt så varierar det från dag till dag, allt från att jag har roligt med mina kompisar till att jag vill slippa bort från det här lidandet helt och hållet.

Drömresan till Israel

Israel har alltid funnits på Rogers to do list, men det hade bara inte blivit av. Den här resan var också den första där han inte bidrog med en cent till resekas-san själv.

– Jag hade skrivit på nätet om cancer och att jag ville åka till Israel som en sista önskan, och plötsligt började människor samla in pengar för att göra resan möjlig, berättar Roger förundrat.

Det var ett par nära vänner som höll i trådarna för insamlingen och arrangerade allt med resan. Roger berättar att han fick titta på listan med namn som bidragit till insamlingen.

– Det var så många namn, och mest okända!

Roger känner sig tacksam.

– Jag har aldrig varit med om en sådan resa förut. Israel är ett litet land, men fullt med fina kyrkor och sevärdheter. Och Israel har en sån rik historia. Jag har alltid varit fascinerad av landet.

Varför just Israel? Roger säger att i och med att han kom till tro blev hans längtan till Israel ännu starkare. Han ville se var Jesus själv vandrat, eller "dallat på", och allt blev mycket intressantare när han blev kristen.

– Gamla stan och Jerusalem överlag gjorde störst intryck på mig. Det var också speciellt att vara i Tel Aviv och njuta av ett avslappnat men aktivt strandliv med mina kompisar. Att se Gaza bara en bit bort var en stor kontrast.

Under resan spelade medicinerna en stor roll för hur Roger mådde. De stod för upp till 60% av krafterna, resten var han själv.

Han visar ett kompendium med bilder från resan som en av kompisarna sammanställt. Det är semesterbilder och vyer varvat med viktiga iakttagelser från resan.

– Som du ser på bilden där jag kommer ut ur tunneln var jag genomvåt av svett medan de andra var helt oberörda.

När jag frågar om tidpunkten för resan minns han inte exakt när det var - om det var i somras eller i höstas. Det måste han fråga en kompis om. Cytostat-erna har gjort sitt med minnet.

Längtan till Hangö

Roger får vård var tredje vecka, men de senaste veckorna har han haft problem med en stockad venport som krånglat till det.

Han säger att det nästan känns som ett heltidsarbete då han hela tiden måste in till sjukhuset på röntgen, blodprov och andra undersökningar. Men i själva verket är arbete något han fått lägga bakom sig, och för en tid sedan fick han hjälp med att ansöka om sjukpension.

– Då tänkte jag att jag kanske ändå får möjlighet att flytta tillbaka till min hemstad igen, säger Roger.

Men det är inte så enkelt, för just nu bor han bara någon kilometer från den vårdande enheten i Helsingfors. Att bo i Hangö skulle innebära många timmars resande i FPA-taxi, fram och tillbaka - ibland flera dagar i veckan. Det skulle bli väldigt tungt. Så just nu är det inte så troligt, även om det är i Hangö som barndomsvännerna och barndomshemmet finns.

– Jag var dessutom studerande då jag fick cancerdiag-nosen, vilket lett till att jag måste leva på existensmini-mum tills sjukpensionen kommer någon gång på våren.

Fattidom är otroligt tungt, men till all tur har jag fått lite hjälp härifrån och därifrån.

Roger fortsätter ändå att längta efter Hangös långa stränder och hoppas att det en dag ska bli verklighet.

– Jag har ändå många bra kompisar här i Helsingfors som jag kan diskutera med när livet känns svårt. Det känns bra.

– Nog är man ju fundersam på vad som kommer efter döden. Men den största trösten jag har just nu är att jag är kristen.

Text: Sabina Söderlund-Myllharju / Andreasbladet, Andreaskyrkan i Helsingfors

Glädjebud

Efter att artikeln skrevs fick Roger glädjebudet att cancer reagerat positivt på behandlingarna och minskat i storlek. Han har nu tre månaders paus från vården. Vi tackar Gud och fortsätter be om fullständigt helande för Roger!

Guds stora plan för ditt liv - Jabes

Den 7-8 februari 2026 besökte samfundsledare Stefan Löv Andreaskyrkan i Helsingfors för att medverka i modul två av utvecklingsprojektet "Församlingsresan". Stefan deltog också i församlingens tvåspråkiga gudstjänst tillsammans med Evangelical Free Church, som är församlingens engelskspråkiga grupp, och här kan ni läsa en sammanfattning av hans predikan om Jabes, en del av predikoserien "Guds stora plan för ditt liv".

I predikan om Jabes lyfte Stefan fram hur Bibeln rymmer många olika människoöden – också sådana som bara nämns kort, men som ändå bär djupa sanningar. Jabes är en sådan person: en till synes obetydlig man, men med en stor Gud.

Jabes bar på ett namn som betydde smärta, ett namn fyllt av skam och förkastelse. På Bibels tid hade namn stor betydelse och kunde bli identitetsskapande. Jabes levde med en berättelse om sig själv som han aldrig valt. Många kan känna igen sig i detta – att bära sår, trauma eller etiketter som lagts på en av andra.

Det avgörande sker när Jabes vänder sig till Gud i bön. Han vägrar låta sina omständigheter definiera sitt liv och ber Gud om välsignelse, inflytande, framgång, och om beskydd från det onda. Hans bön går rakt emot jantelagen och uppgivenheten: han vågar tro att Gud kan bryta det som blivit en oförtjänt förbannelse.

Predikan betonade att vägen mot välsignelse ofta går parallellt med kaos och motstånd. Guds hand över våra liv betyder inte frånvaro av svårigheter, utan närvaro mitt i dem. Som David i Psaltaren och Paulus i Romarbrevet vittnar Bibeln om en Gud som bär sitt folk genom prövningar, inte runt dem.

Jabes bytte aldrig namn, men smärtan förlorade sin makt över honom. Gud lät det ske som han bad om. Predikan pekade också fram mot det nya förbundet: i Kristus är vi redan välsignade med all den himmelska världens andliga välsignelse. Det Jabes bad sig till, äger vi i Jesus.

Avslutningsvis inbjöds vi att göra Jabes bön till vår egen – med frimodighet. För Gud kan fortfarande bryta smärta, skam och förkastelse. Vi är kallade att leva i den identitet vi redan har i Kristus, och att bära varandras bördor i hans kropp.

Text: Sabina Söderlund-Myllyharju
20

Jonas Andersson är huvudtalare på Ebeneserkyrkans vårkonferens i Jakobstad 17-19.4.2026.

Lokal konferens med fokus på mission

Ebeneserkyrkan i Jakobstad inbjuder till vårkonferens den 17-19 april 2026.

I år kommer vi att ha fokus på mission. Temat för konferensen är **"Guds rike bryter fram"** för vi tror att Gud vill utrusta och sända oss som individer och församlingar att sprida evangeliet till en värld i kaos. Gud låter sitt rike komma, vi får haka på i det som Gud gör och betjäna människor med det allra viktigaste, nämligen evangeliet om Jesus Kristus.

Huvudtalare är **Jonas Andersson** som är missionsdirektör på **Gå ut mission**. Lofsången leds av **Hope for this Nation** tillsammans med våra musiker. Vi har även inbjudit andra aktörer och partners för att kunna presentera konkreta alternativ för korttidsmission, kortare lärjungaskolor samt långsiktig mission och bistånd.

Vi vill inte bara tala om evangelisation och mission utan även dela erfarenheter i öppna samtal och praktisera evangelisation på *outreach* under helgen. Kom med och låt dig beröras av Gud i mötena, dela erfarenheter med andra och gå ut och sprida hopp! Vi ses i Jakobstad i april!

Konferensen hålls i Optima, Trädgårdsgatan 30, Jakobstad. Tolkning från svenska till andra språk sker via AI-tjänst (ta med egna hörlurar). Serveringar ordnas fredag och lördag kväll, samt på söndag, men i övrigt ordnar deltagarna mat och logi själva.

"Jag, Lisa och Wilmer är mattanter och delar ut potatismos och köttbullar med lingonsylt till skeptiska afrikaner" skriver Gideon.

“Gud är trofast”

– erfarenheter från lärjungaträningen APG29 i Eswatini

Vad händer när unga kristna lämnar sin vardag i Finland och Sverige för flera månader av lärjungaträning och mission i Afrika? För Gideon Levälähti, Wilmer Bergström från Korsholm och Lisa Sarenwald från Kalmar blev tiden på APG29:s lärjungaträningsskola i Eswatini både utmanande, förmanande och djupt förvandlande.

När Gideon och Lisa reste till APG29 i Eswatini gjorde de det med olika utgångspunkter, men med en gemensam längtan efter att växa i sin tro. För Gideon började allt med en tydlig känsla av att Gud kallade honom.

– Gud knackade på mitt hjärta och ledde mig dit. Jag var egentligen ganska motvil-

lig, men Gud var ihärdig, säger Gideon som han också kallas.

Gideon reste med en förväntan om att få möta Gud på ett nytt sätt. För Lisa handlade resan mer om en personlig längtan efter förnyelse.

– Jag hade varit lite ljummen i min tro och längtade efter att bygga upp en stabil grund igen och verkligen ta min relation med Gud på allvar.

Inför resan försökte hon hålla tillbaka sina förväntningar.

– Jag ville egentligen ha stora förväntningar, men samtidigt inte bli besviken om inget särskilt skulle hända. Men i efterhand kan jag se att Gud faktiskt ledde mig dit.

En ny vardag

Livet på träningsskolan hade

en tydlig rytm. Dagarna började tidigt med personlig andakt och gemensam samling, följt av undervisning under förmiddagen. Under dagen varvades lektioner, praktiska moment och gemenskap, och kvällen avslutades ofta med bön eller andakt.

Men tiden i Eswatini innebar också nya perspektiv. Gideon berättar att kulturella skillnader ibland kunde vara utmanande.

– Vi hade ibland olika sätt att se på Bibeln och hur man tolkar den. Det kunde vara utmanande, men också väldigt nyttigt.

Lisa upplevde också att mötet med en annan kultur väckte frågor.

– En sak som var svår att möta var synen på barnaga och

Lisa och Muzi, en lokal kille.
"Det här är då vi är på uppdrag
vid Phumelela", skriver Gideon.

att faktiskt se det ske. Samtidigt insåg jag hur viktigt det är att förklara sin egen kultur, även sådant man själv tycker är självklart.

Samtidigt minns båda den varma gemenskapen i de lokala församlingarna.

– De var väldigt välkomnande och glada att vi var där, säger Gideon.

– Jo, man märkte verkligen deras gästfrihet och glädje varje gång vi besökte en församling, säger Lisa.

När Gud verkar

Under tiden i Eswatini fick de också uppleva många situationer där de såg Gud verka. Gideon berättar om bönesvar, profetiska tilltal och tillfällen då människor bad för varandra.

– Vi fick se hur Gud arbetade i människors liv på ett väldigt konkret sätt.

Lisa minns särskilt ett möte under en evangelisationsinsats. Hon såg en bil köra förbi och fick en känsla av att hon borde gå fram och prata med mannen i bilen. När hon gjorde det visade det sig att han kämpade med svåra saker i sitt liv.

– Vi började prata, bad tillsammans och jag bjöd in honom till mötet senare samma kväll.

När mötet började syntes mannen först inte till, men plötsligt fick hon syn på honom i lokalen.

22

– När jag skulle gå upp och predika satt han där med ett stort leende. Det var väldigt starkt att se.

En tro som fördjupas

Tiden i Eswatini blev också en period av personlig fördjupning. Gideon beskriver hur Gud arbetade med hans tillit.

– Jag har fått lära mig att verkligen lita på Gud och lägga allt i hans händer. Jag insåg också att jag tidigare hade satt Gud i en slags låda, men under den här tiden visade han mer av vem han är.

Lisa berättar att Gud arbete-

de mycket med hennes behov av kontroll.

– Jag gillar att ha koll på vad som ska hända. Men Gud lärde mig att släppa taget och lita på att han har kontroll.

Bibeln har också fått en mer central plats i hennes liv.

– Jag märker verkligen hur Guds ord ger näring.

Tillbaka i Norden

När tiden i Eswatini var över och de återvände till Sverige möttes de av en tydlig kontrast.

– Det var både skönt och lite tomt att komma hem, säger Lisa. I Eswatini var man med

Gideon och Wilmer på plattformen. Efter Wilmers predikan fick Gideon ett ord av Herren.

människor hela tiden, och plötsligt var man mer ensam igen.

Gideon upplevde också att det var en omställning.

– Gud kändes inte lika påtagligt hemma som i Eswatini, och det har varit en utmaning.

Samtidigt har erfarenheten påverkat deras liv och prioriteringar.

– Jag märker att jag prioriterar annorlunda nu, säger Lisa. Mer tid i Bibeln och mer fokus på det som verkligen betyder något.

Blick framåt

Tiden i Eswatini har också väckt nya tankar om framtiden. Lisa upplever idag en tydligare kallelse till mission.

– Innan resan tvivlade jag nästan på om jag ens hade en kallelse. Nu har en längtan efter mission vuxit fram.

Gideon känner också att Gud leder honom vidare.

– Jag tror att det kan finnas en herde- eller pastorskallelse i mitt liv.

Om de skulle ge ett råd till någon som funderar på att åka på en lärlingsträningsskola är svaret enkelt.

– Åkl, säger Lisa. Det kan verkligen förändra livet.

Gideon sammanfattar sin tid i Eswatini med några få ord:

– Gud är trofast.

Text: Markus Linde

Bilder: Gideon Levälahti,
Lisa Sarenwald

Vill du veta mer?

Här intill hittar du mera information om Apg samt sommarens läger som FMU ordnar.

Apg29 är en internationell lärlunga-, missions- och ledarskola. Under tre månader samlas 18-24 elever, ett ledarteam och olika lärare för att dela livet och tron med varandra. Elever, ledare och lärare är från minst två olika kulturer. Den här hösten anordnas det en skola i **Republiken Kongo** (Kongo Brazzaville) och en i **Ecuador**.

Om du är intresserad att söka till en av dessa skolor kan du gå in på <https://equmenia.se/apg29> och välja i vilket av länderna du är intresserad att gå apg29. När du valt ett av länderna finns det en ansökningsknapp längst nere du kan trycka på.

Sista ansökningsdagen är 15.4.

Har du funderingar och vill samtala med någon om skolan kan du ringa **Pricken Levälahti** 050-571 94 48 eller skriva till pricken@fmu.nu

SOMMARENS LÄGER

SOMMARKONFERENS 2026
i Andreaskyrkan, Högbergsgatan 22,
Helsingfors

SAVE THE DATE
5-7.6.2026

För Gud är allting möjligt!

Många känner hopplöshet idag. Som Jesu efterföljare bär vi på hoppet, och vi är kallade att älska våra medmänniskor, att vara salt och ljus i världen. Nu är inte tid att retirera till våra kyrkor, utan att frimodigt stiga fram, och med Guds kraft och kärlek, förändra hopplösa situationer. För Gud är allting möjligt! Varmt välkommen till en weekend av inspiration och tjänst!

Dr Krish Kandiah

(UK) är doktor i teologi, social entreprenör, författare och fosterförälder med ett stort hjärta för de mest utsatta. Han har en vision att lösa de svåraste problemen i samhället genom

partnerskap mellan civilsamhället, kyrkor och myndigheter. Krish har grundat den kristna adoptionsorganisationen **Home for Good**, som hittar kärleksfulla familjer åt barn i vårdsystemet. Han har även grundat **Afghan Welcome** och **UKHK.org** och fungerar som rådgivare till den engelska regeringen. Krish är en eftersökt talare på stora konferenser runtom i världen och har inspirerat och utbildat tusentals människor att ta hand om utsatta vuxna och barn. Läs mer på: **krishk.com**

Stefan Swärd (SWE) har arbetat med församlingsplantering i Stockholm under stora delar av sitt liv och har grundat flera församlingar i regionen. Han är filosofie doktor i statskunskap och har länge arbetat med politisk analys och frågor

kring kyrkans roll i ett sekulariserat samhälle. Stefan är engagerad på riksnivå i svensk kristenhet genom blogg, skrivande i kristna pressen, bokskrivande, förkunnelse och styrelsearbete. Läs mer på: **stefansward.se**

Stefan Löw är samfundsledare för Missionskyrkan i Finland och pastor i Ebeneserkyrkan i Jakobstad. Under hans tid har församlingen gått från en handfull personer till att idag vara en levande församling med hundratals gudstjänstbesökare.

KONFERENSPROGRAM

FREDAG 5.6

kl. 13-17 Medarbetardag
(för alla med ledarfunktion)
kl. 19 Kvällsmöte

LÖRDAG 6.6

kl. 9:30-10 Sing in
kl. 10-11:15 Seminarium 1
kl. 11:15-11:45 Kaffe
kl. 11:45-13 Seminarium 2
kl. 13-16 Paus - Lunch på stan
kl. 16-18 Möte
kl. 18-19 Servering i Andreaskyrkan
kl. 19 Kvällsmöte

SÖNDAG 7.6

kl. 10:30-11 Sing in
kl. 11 Festgudstjänst med nattvard
kl. 13 Kyrkkaffe, konferensen avslutas

*Mer information samt möjlighet till
anmälan publiceras inom kort på:*

www.mkfsommarkonferens.fi